

SESTRA VODA

**»Hvaljen, moj Gospod, v naši sestri vodi;
Mnogo koristi ponižna, dobra in čista.«
(iz Frančiškove hvalnice stvarstva)**

KATEHEZA ZA MESEC APRIL 2025

Foto: s. Emina

Uvodna pesem

Izvir si, Jezus, žive vode,
napolni s Svetim Duhom nas!
Naj moje bo srce kot tvoje,
ljubezen tvoja v njem gori!

➤ Uvodna molitev

Mojo dušo žeja po tebi moj Bog, zase in za ves svet. Vselej. Vsak trenutek. Koprnim po tebi globlje, kakor jelen hrepeni po potokih voda. Vedno znova. Moje telo medli le po tebi na suhi zemlji brez vode. Brez tvoje ljubezni me nič ne more odžejati, nič osrečiti. Noben človek. Nobena stvar. Jezus, tvoje sveto Srce je neskončen in neizčrpen izvir. Iz njega nam daješ piti žive vode – svojega Duha, kjer hočeš, kadar hočeš in kakor hočeš. Jezus, žejen sem, daj mi piti žive vode.

➤ Vsebina

- ✓ Voda je eden od bistvenih elementov bivanja, saj človeštvo in svet brez nje ne bi mogla obstajati. Brez vode ni življenja, ni rodovitnosti. Ob dolgotrajnem pomanjkanju vode se razvije suša oziroma se začne širiti puščava. Voda ni nekaj samoumevnega, je velik Božji dar. Žeja je globoko vsajena v nas, je naša temeljna izkušnja. Umirajoči pogosto izrazijo svojo zadnjo željo, da bi

radi pili. Tudi to je izraz človekove globoke želje po Bogu, ki nam v vsakem trenutku omogoča bivanje in substanco in večno življenje.

- ✓ Krstna voda je simbol očiščenja in ponazarja novo življenje. Zakrament svetega krsta izbriše človekov izvorni greh in mu povrne dostojanstvo Božjega otroka. Stari človek je pokopan v vodo, rodi se novi človek, ki zacveti v milosti. Postanemo del Kristusovega skrivnostnega Telesa – Cerkve. Tudi nad nami se sliši ljubeči Očetov glas: »moj ljubljani sin«, »moja ljubljena hči«. Očetovo veselje počiva nad nami. Imenujemo se in smo Božji otroci. Postanemo tempelj in prebivališče Svete Trojice. Naše korenine so poslej v nebesih. Smo na tem svetu, a nismo od tega sveta. Jezusovo presveto Srce je kot bujno in nadvse rodovitno drevo življenja s koreninami pri Očetu v nebesih. Razvejan je po vsej zemlji. S krstom postanemo tudi mi Jezusove zelene veje z lepimi cvetovi in sadovi, vcepljene v njegovo Srce. Na naše veje prehaja Kristusova ljubezen kakor limfa v drevesu. Popolnoma smo odvisni od Božje ljubezni, od Svetega Duha, od žive vode. Kakor v redu narave človeško telo ne more preživeti brez vode, tako duhovno ne moremo preživeti brez Jezusa. Ker je Jezus izvir našega novega življenja. On je naše Življenje.

Kaj pa jaz? Kaj so moje želje? Si sploh želim Boga? Ali čutim žejo po živem Bogu, ki me edini lahko odžeeja? Tudi vsakdanje želje nas lahko privedejo k Bogu. Željo je potrebno odkriti, se je zavedati in pred odločitvijo razločevati, ali je Božja. Samarijanka si je želela vodo in je pri vodnjaku srečala Jezusa, ki ji je rekel: »Če bi poznala Božji dar in če bi vedela, kdo je, ki ti pravi: ›Daj mi piti,‹ bi ga ti prosila in dal bi ti žive vode.« Žena mu je rekla: »Gospod, nimaš s čim zajeti in vodnjak je globok. Od kod imaš torej živo vodo? Si mar ti večji kot naš oče Jakob, ki nam je dal ta vodnjak in je iz njega pil on sam, njegovi sinovi in njegova živina?« Jezus je odvrnil in ji rekel: »Vsak, kdor pije od te vode, bo spet žejen. Kdor pa bo pil od vode, ki mu jo bom jaz dal, ne bo nikoli žejen, ampak bo voda, katero mu bom dal, postala v njem izvir vode, ki teče v večno življenje. Žena mu je rekla: Gospod daj mi te vode, da ne bom žejna in ne bom hodila sem zajemat.« (Jn 4,10-15)

V Jezusovem Srcu valovi vsemogočna reka žive vode, ki teče v naša suha in izčrpana srca. Reka življenja, ki vstopa, prodira in se razliva kot srečna voda po vseh suhih strugah in kotanjah naše notranjosti, nas preplavlja, prenavlja, vse napolnjuje in prinaša različne sadove: ljubezen, veselje, mir, potrpežljivost, blagost, dobrotljivost, zvestobo, krotkost, skromnost, vzdržnost, čistost ... Ko Gospod Jezus, naš vrtnar, s svojo besedo zasadi, s svojimi žarki razsvetljuje in greje, z vodo življenja pa zaliva naša srca, vse oživi, vzbrsti, ozeleni, vzcveti in obrodi, postajamo rodovitna zeleneča oaza. Nerodovito pustinja v naši notranjosti spreminja v bujen vrt, v katerem rastejo vsakovrstne milosti in usmiljenja. Iz ljubezenske povezanosti z Jezusom tudi mi vedno bolj postajamo osebe, ki živijo iz Jezusovega neizčrpnega izvira, in tudi sami postajamo izvir vode, ki teče v večno življenje, zmožni dati žejnemu svetu vodo življenja.

Neskončna reka žive vode, ki izvira iz Jezusovega prebodenega Srca, se nikdar ne ustavi. Neprestano teče in napolnjuje vse dele Jezusovega skrivnostnega Telesa. Na nobenem kraju in v nobenem zgodovinskem trenutku ne postane stoječa voda. Je

reka življenja, ki išče vedno nove prazne in dostopne struge v človeških srcih. Tudi po človeških srcih želi teči v druga človeška srca. Preusmeri jo lahko le človeška zapornica. Ker Bog je Ljubezen, v ljubezni pa ni prisile. Zaradi grehov, omejitev in ran se pogosto zapiramo pred Bogom oziroma bližnjim. Zidamo in postavljamo jezove, zapornice in druge ovire čudoviti reki Božje ljubezni, da ne more priti do nas oziroma po nas do bratov in sester. Na krajih, kjer postavimo delne zapornice, se reka ljubezni zoži, postaja potok. Na krajih popolnih zapornic usahne izvir življenja. Ostaneta blato in mulj. Naposled postanejo struge in kotanje ob zapornici prazne in suhe, zelenje s sadovi, ki ga je reka življenja napajala, pa oveni in se posuši. Notranjost postane temna, suha in hladna. Ko se zapremo pred Bogom, pred bratom ali sestro, je čas za sveto spoved. Naše srce je po vsaki dobri sveti spovedi bolj odprto. Čudovita Božja ljubezen, usmiljenje in odpuščanje ga širijo in spreminjajo. Vedno bolj nas žeja po Bogu.

Tudi Jezusa žeja po nas, po naši ljubezni - na križu vzklikne »Žejen sem.« (Jn 19,28) Na začetku Janezovega evangelija Jezus pri vodnjaku sreča Samarijanko in ji reče: »Daj mi piti!«. (Jn 4,7)

- ✓ **Serafski oče Francišek** v Hvalnici stvarstva tudi **vodo imenuje za svojo sestro, ki mnogo koristi ponižna, dobra in čista**. Voda je že zaradi tega ker obstaja neke vrste hvalnica Bogu. Sv. Francišek tudi s sestro vodo hvali Boga in se mu zahvaljuje zanjo.

Sveti Francišek, velikan »svetosti«, je v polnosti hodil po poti ponižnosti in čistosti ter se nikoli ni naveličal delati dobro. Sveti Francišek je živel v stalni ljubezenski povezanosti z Bogom in tudi sam postal izvir vode, ki teče v večno življenje, zmožen dati žejnemu svetu vodo življenja. Božja volja za vsakega od nas je, da živimo krepostno in sveto življenje. »Svetost je edina sila, ki lahko spreminja svet na boljše« (sv. papež Janez Pavel II).

Ponižnost je notranji občutek lastne majhnosti in vstopna točka za vse kreposti. Brez ponižnosti ni rodovitnosti. Pot ponižnosti vodi v zveličanje. Če želimo vstopiti in hoditi po ozki poti življenja, moramo postati majhni in ponižni. Le kraljevska pot svetega križa in vsakdanjega zatajevanja nas vodi v nebeško kraljestvo. Ni druge poti do življenja, do pravega notranjega miru in sreče.

V Opominih sv. Frančiška je zapisano, da jih je mnogo, ki so vneti za molitve in sveta opravila ter se telesno mnogo zatajujejo in postijo. Takoj pa so užaljeni in se pohujšujejo zaradi ene same besede, ki se zdi žaljiva zanje, ali zaradi kake stvari, ki jim je odvzeta. Ti pač niso ubogi v duhu. Kdor je namreč zares ubog v duhu, ta sam sebe sovraži (prim. Lk 14, 26) in ljubi tiste, ki ga bijejo po licu (prim. Mt 5,39).

Sv. papež Janez Pavel II. je rekel, da je **čistost** »prosojnost ljubezni«. Je oblika pristne ljubezni, pri kateri smo gospodarji svojega telesa in hkrati osvobojeni spon njegovih želja. Papež Francišek pravi, da »biti čist v srcu« pomeni živeti v Gospodovi prisotnosti. Le tako lahko živimo dosledno življenje, ki je preprosto. Pot notranjega očiščenja traja vse življenje. Bistveno je, da vedno dajemo prostor delovanju Svetega Duha.

Iz opominov sv. Frančiška izhaja, da so zares čisti v srcu tisti, ki prezirajo posvetno in težijo po nebeškem ter nikoli ne prenehajo s čistim srcem in s čisto dušo moliti Gospoda, živega in pravega Boga, ter zreti nanj.

Sveti Frančišek vzklikne v Hvalnici Bogu Najvišjemu: **»Ti sam si dobro, vse dobro, najvišje dobro, Gospod Bog, živi in resnični.«**

Papež Frančišek pravi, da se spreobrnemo tako, da se učimo **delati dobro**. Umazanije srca se odstrani tako, da delamo dobro, da odstopimo od poti zla in hodimo po poti delanja dobrega. Delamo dobro tako, da iščemo pravico, pomagamo zatiranemu, prisojamo pravico siroti, branimo pravdo vdove. Da pomagamo najbolj ubogim. Bog nam daje dar svojega odpuščanja. Toda, če želimo, da bi nam bilo odpuščeno, moramo stopiti na pot delanja dobrega. Nikoli se ne smemo naveličati, ko delamo dobro.

V Opominih sv. Frančiška je zapisano, da je mogoče spoznati, ali ima Božji služabnik Gospodovega duha po tem, če se ne povzdiguje, ko Bog po njem izvršuje kaj dobrega, zavedajoč se, da njegova človeškost vedno nasprotuje vsemu dobremu, marveč se ima v svojih očeh za slabšega in manjšega od vseh drugih ljudi. In še, da je blagor služabniku, ki se nima za boljšega, kadar ga ljudje povečujejo in povišujejo, kakor pa tedaj, kadar ga imajo za ničvrednega ter ga omalovažujejo in prezirajo. Človek namreč toliko velja, kolikor velja pred Bogom in nič več.

➤ **Delo po skupinah:**

- **Kaj so moje želje? Ali me vodijo k Bogu?**
- **Ali se zavedam, kaj je moja najgloblja želja/žeja v življenju?**
- **Po čem žeja Jezusa pri meni?**
- **Ali sem ponižen v odnosu do Boga in bližnjega?**
- **Ali preziram posvetno in težim po nebeškem?**
- **Ali odločno hodim po poti delanja dobrega? Kaj me pri tem ovira?**

➤ **Zaključna molitev:**

Jezus, daj mi piti žive vode. Iz svojega Srca pošlji svojega Duha in prenovi moje obličje in obličje vse zemlje. O, pridi, Sveti Duh, pridi, Duh ljubezni, ki izhajaš iz Očeta po Sinovem Srcu. Nikar se ne mudi. Napolni moje srce do polnosti in čez s svojo čudovito ljubeznijo in vžgi v meni ogenj svoje ljubezni, da tudi jaz postanem košček nebes. Tvoja brezmejna ljubezen naj se širi v meni in po meni na ves svet. Saj sem ustvarjen za tvojo ljubezen. Samo tvojo ljubezen potrebujem. Tvoja neskončna ljubezen daje smisel vsakemu trenutku na moji poti proti večnosti, me osrečuje in izpolnjuje v največjih globinah in hrepenenjih, tudi meni nepoznanih. Pridi, Sveti Duh, pridi. Ljubi me, kakor me ti želiš ljubiti, in po meni ljubi, kogar ti hočeš ljubiti. Ne rabim niti vedeti, ti samo ljubi. Močno ljubi. Sprejemam tvojo čudovito ljubezen zase in za ves svet. Srečen sem, ker sem neizmerno ljubljen in ker v tvoji ljubezni ljubim.

sestavila s. Emina